

PERFIL Juan Carlos Girauta, un heterodox dins de la caverna

Antic militant socialista, va abandonar el PSC el 1986 i es va fer ?liberal? | Tot i el seu espanyolisme, va xocar amb César Vidal al defensar la unitat de la llengua

Juan Carlos Girauta, a l'esquerra d'Albert Rivera | Jordi Borràs/NacióDigital

Juan Carlos Girauta (Barcelona, 1961) és fill d'un advocat i d'una mestra de català de l'Empordà. El pare era fill d'un membre del cos jurídic de l'Armada que va fer la guerra amb la República i que, després d'un temps a l'exili, va tornar i fou empresonat a Montjuïc. Juan Carlos va estudiar als Jesuïtes del carrer de Casp de Barcelona, tot una institució en la qual s'han format molts fills de la burgesia casolana. L'ara eurodiputat de Ciutadans sempre ha agraït que els jesuïtes l'haguessin encarrilat cap a la seva millor potencialitat: la literatura. Els seus pares van decidir que a casa parlarien en castellà. Però que el castellà fos la ?llengua pròpia? a casa seva, no li va impedir sentir-se atret per la poesia catalana. Sí, l'europarlamentari de Ciutadans ha estat lector de Salvat-Papasseït, Foix i Palau i Fabre. Viure per creure.

Va seguir la carrera del pare i es va llicenciar en Dret, abans de fer un màster a ESADE. A inicis dels anys vuitanta va formar part d'un grup musical de roc simfònic, Astrolabio, on ell duia la veu cantant. La seva sensibilitat era d'esquerres, potser seguint el fil deixat per l'avi republicà, i es va afiliar al PSC. Fins que el 1986, va abandonar el partit. L'ara europarlamentari explica ara que la seva marxa dels rengles socialistes va tenir poc a veure amb el catalanisme o l'espanyolisme. Els primers símptomes de corrupció en àrees de govern del PSOE el van decebre i ell ja havia iniciat la seva particular evolució cap a la dreta. En paraules seves, ?cap al liberalisme?. Però hi va haver un fet que va ser decisiu.

El juny de 1986, ETA assassinava el comandant Ricardo Sáenz de Ynestrillas, conegut per les seves simpaties ultres i que havia complotat amb el tinent coronel Tejero per fer un cop d'estat durant els anys setanta. En un acte amb companys seus del PSC va quedara astorat, segons ha

explicat en alguna entrevista, al veure com militants socialistes mostraven satisfacció per l'atemptat. Això el va decidir a estripar el carnet.

A finals dels vuitanta, va començar a llegir autors de la dissidència soviètica. El polonès Czeslaw Milosz i el rus Alexander Solzhenitsyn van esbandir aviat les restes de socialisme que podia encara conservar. A partir d'aquí, com molts conversos, ha girat amb passió contra les antigues lleialtats. De la militància socialista va passar a escriure *La verdadera historia del PSOE* (<http://www.casadellibro.com/libro-la-verdadera-historia-del-psoe-de-pablo-iglesias-a-zapatero/9788493781224/1809995>). Un llibre que el mateix autor va admetre que era una manera d'arrençar-se una espina que duia clavada. En la seva bibliografia, també té un estudi sobre Azaña. És curiós com en molts exponents de la dreta espanyola la figura d'Azaña ha generat en un moment o altre certa fascinació. Potser és l'afany de cercar referents d'un liberalisme que les ha passat magres en la tràgica història d'Espanya.

La seva concepció particular del liberalisme el va dur a acostar-se al PP, partit pel qual va ser candidat per Girona en diverses eleccions, com aquests dies han recordat els mitjans. Fins que el projecte d'Albert Rivera, com a altres ?liberals?, el va seduir.

El xoc amb César Vidal

Girauta va esdevenir un habitual en les tertúlies dels mitjans de la ?Brunete mediàtica?. Tenia cadira posada entorn de Federico Jiménez Losantos i se'l podia escoltar a la Cope quan ?la Cope era la Cope?, els anys de Federico. Sent col·laborador del programa *La linterna*, va protagonitzar un sorollós enfrontament amb un dels pesos pesants de l'emissora dels bisbes, César Vidal, potser més intransigent encara que Jiménez Losantos. Era l'any 2009 i Girauta va plantar cara a Vidal quan aquest negava que el català i el valencià fossin la mateixa llengua. Girauta, gens proper a res que faci flaire de pancatalanisme, va defensar la unitat de la llengua! Va abandonar el programa, en el que va ser la primera escissió dins de la ?caverna? madrilenya. Després de la trencadissa entre Federico i Vidal, Girauta va tornar a col·laborar amb el primer, ara a EsRadio.

L'any passat, Girauta va ser elegit, junt amb Javier Nart, eurodiputat per Ciutadans. Ara, quan els aires electorals empenyen el nou partit, Rivera l'ha tornat a cridar, aquest cop per defensar la seva bandera per Barcelona el 20-D. Fa pocs dies, Girauta parlava de Ciutadans com l'hereu del catalanisme que volia canviar Espanya. Ciutadans s'està reubicant, i per això res millor que aquest escriptor que sembla gaudir dibuixant un perfil propi.